

Δὲν ἤξεύρομεν εἰς τίνα ν' ἀποδώσωμεν τὴν δόξαν τῆς πειρατικῆς αὐτῆς συμμορίας, ἥτις τόσον καλὰ διασκεδάζει ἐπὶ τέλους τὸν κόσμον. Ἄπεδείχθη ὅτι τὸ δράμα τοῦτο εἶνε καταλληλότατον διὰ τὸ θέρος, τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου οἱ πειραταὶ θὰ μένωσιν ἀνενόχλητοι ὑπὸ τῶν βροχῶν τῆς οὐρανιας καταδιώξεως.

Ἄλλὰ εἶνε ὁμως καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας κάτι πειραταί...! ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ὅπου πέσει 'ς τὰ μάτια των.

Πειραταὶ ποῦ τσακόνουν μὲ τὰ μάτια.

Καὶ κάμνεις νὰ ξεμπερδευθῆς καὶ πᾶς νὰ φύγῃς ἀπὸ 'δῶ, καὶ πᾶς νὰ φύγῃς ἀπὸ 'κεῖ. Τίποτε. Εἶσαι μπερδευμένος μέσα 'ς τὸν ἴδιο πάγκο χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς.

Τί μπερδευμένος! Εἶσαι δεμένος πειὸ σφιγκτὰ ἀπὸ τὸν Ἄνδρέα, δὲν ἔχεις δὲ καμμίαν ἐλπίδα νὰ ἔλθῃ κανεὶς μικρὸς ἄγγελος νὰ σὲ λύσῃ.

Τὸ μόνον εὐχάριστον εἶνε ὅτι τὸ δέσιμον αὐτὸ δὲν εἶνε δύσάρεστον. Θὰ ἦτο χαρὰ μου νὰ μένω αἰῶνια δεμένος, αἰῶνια μπερδευμένος μέσα 'σὲ δυὸ μάτια ποῦ φεγγοβολοῦν σὰν χίλια ἄστρα, ποῦ περιέχουν μέσα των ἕνα δλόκληρον κόσμον ἔρωτος καὶ ἀπολαύσεως, κόσμον ἄνευ ἐπιστρατεύσεως.

Τὰ ὅποια ὁμως δὲν θὰ ἦνε πάντοτε εἰς τὸν Ὅρφέα, φεῦ!

Μετ' ὀλίγον τὰ μάτια θὰ φύγουν. Διότι αὐτὰ τὰ μάτια εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μάτια ποῦ φεύγουν, φεύγουν.

Ἰδῶ ἔχρημάζετο ἕνας κυνηγὸς Ἄνδρέας καὶ τότε, ὦ μαῦρα μάτια, ποῦ θὰ μοῦ πηγαίνατε;

Θὰ φύγῃς, φεύγεις, μοῦ εἶπαν, μὴ, μὴ φύγῃς κόρη. Βίδὲ μὴ, πάρε κ' ἐμὲ μαζί σου 'ς τὸ εὐμορφο νησί σου.

Ἄν μ' ἔπαιρνες ἄχ! τί χαρὰ! πῶς θ' ἀναζοῦσα μιὰ φορὰ!

Θυμασ' ἐκεῖνη τὴ βραδεῖά ποῦ μ' ἔμπλεξες ἀπ' τὴν καρδιά μὲ τὰ γλυκά σου μάτια, δυὸ δίχτυα, δυὸ πλεμμάτια; Μαζί σου ἀκόμα περπατῶ, Μαζί σου, κόρη, ξαπετῶ.

Κι' ὅπου κι' ἂν πᾶς θάρθῶ μαζί, Μαζί σου ἡ ψυχὴ μου ζῆ. καὶ θᾶνε 'ς τὸ νησί σου ζωὴ μου ἡ ζωὴ σου. Ἄλθθια; Δὲν θὰ φύγῃς, εἶ; κι' ἂν φύγῃς, πάρε μὲ καὶ μετ'.

Σφίγγε.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Mignonne

Les étoiles effarouchées
Viennent de s'envoler des cieux;
J'en sais deux qui sont cachées,
Mignonne, dans vos jolis yeux.

A l'ombre de vos cils soyeux
Et sous vos paupières penchées:
Attendez! — mes baisers joyeux
Les auront bientôt dénichés!

Vous feignez de dormir encore
Eveillez-vous, mon doux trésor!
L'aube pleure sous les feuillées,

Le ciel désert est plein d'ennui.
— Ouvrez les yeux et rendez lui
Les deux étoiles envolées!

Armand Silvestre

ΛΥΡΙΟΝ! ΛΥΡΙΟΝ!

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ
Η ΚΥΡΙΑ ΛΑΣΣΑΛ

ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗΝ ΤΗΣ
ΘΑ ΠΑΡΑΣΤΑΘΗ

Η

BABIOLLE

Τὰ εἰσιτήρια θὰ καταντήσουν 5 φράγκα.

ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ

ΣΗΜΕΡΟΝ! ΣΗΜΕΡΟΝ!

ΘΑΛΛΑΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΦΑΛΗΡΟΥ.

Ὁ μόνος ἔπαινος τῶν Λουτρῶν αὐτῶν εἶναι τὸ ὄνομα των. Ὅπως συμπεριλαμβάνεις ὅλα τὰ θέληγτρα τελείας καλονῆς, ὅταν . . . τὴν ὀνομάσῃς.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

οὐδεμίαν ἀφορμὴν παρέχει εἰς παράπονον.

Δωμάτια καθαρὰ, Σινδόνια καθαρὰ, γλυκὸ νερὸ ἄφθονο.